

РЕШЕНИЕ

№ 2045

гр. София, 30.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Красимира Проданова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **420** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Главна дирекция „Гранична полиция“ - Аерогари, чрез процесуалния си представител юрк. Н., срещу решение от 23.10.2020 г., постановено по НАХД № 20269 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 8 – ми състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 235 от 05.11.2018 г., издадено от началника на ГПУ-С. към РДГП – Аерогари – ГДГП към Министерство на вътрешните работи, с което на О. Ч., на основание чл. 48, ал. 1, т. 3 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 5000 лева, за извършено нарушение на чл. 34 ЗЧРБ.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Като неправилни се определят изводите на съда, че в хода на административнонаказателното производство са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, водещи

до опорочаване на същото и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Посочват се аргументи за това, че субсидиарното прилагане на нормите на НПК в частта относно задължението за назначаване на преводач не може да стане на основание чл. 84 ЗАНН, тъй като са приложими за производството по обжалване на наказателните постановления пред съда. В тази връзка, се приема, че неприложима е и нормата на чл. 55, ал. 4 НПК, с която в българското законодателство е възприета Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20.10.2010 г., относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство, тъй като директивата не се прилага в случаите, когато законодателството на държава-членка предвижда налагането на санкция за леки нарушения от страна на орган, различен от съд с компетентност по наказателноправни въпроси, и когато налагането на такава санкция може да бъде обжалвано пред съд. Претендират се направените в хода на производството разноски. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответната страна.

Ответникът по касация, О. Ч., не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна.

Административен съд София-град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество, е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

На 26.10.2018 г., около 22.30 часа в [населено място], на ГКПП-Аерогара С. била извършена гранична проверка на О. Ч., който се явил за излизане от страната с полет FB361 за О.. При проверката било установено, че лицето е влязло в страната на 01.09.2016 г. през ГКПП - К., на основание българска виза №[ЕИК], валидна от 20.08.2016 г. до 19.02.2017 г., с разрешен срок за пребиваване 90 дни и към момента на напускане на страната бил превишил разрешения му срок с 696 дни.

Проверяващият съставил на лицето акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 243/26.10.2018 г. за нарушение на чл. 34 ЗЧРБ. Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС е изложил правните си изводи за отмяна на наказателното постановление, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита на лицето.

Съдът намира, че при липсата на осигурен преводач в хода на административно наказателното производство, ответникът изцяло е нарушил правото на участие и защита в това производство на лицето Ч., който се явява чуждестранен гражданин.

Съгласно разпоредбата на чл. 84 ЗАНН, за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления са приложими нормите на НПК. Според чл. 21 НПК, лицата, които не владеят български език могат да се ползват от родния си или от друг език, за което се назначава преводач. Задължението за осигуряване на условия и възможности за ефективното упражняване правото на защита е регламентирано и с чл. 15 НПК. Необходимостта от назначаване на преводач от български на чужд език в административнонаказателното производство произтича и

от задължението на актосъставителя по чл. 43, ал. 1 ЗАНН да осигури възможност на нарушителя да се запознае със съдържанието на съставения акт към момента на предявяването му. Касае се за процесуално задължение, поради което не следва да се счита, че ползването на преводач е предпоставено единствено и само от проявена от самия нарушител инициатива. Невъзможността нарушителят да се запознае със съдържанието на акта на разбираем за него език към момента на съставянето му е довела до ограничаване на правото му да се защити и да участва ефективно в първата фаза на административнонаказателния процес – тази пред административнонаказващия орган. Освен по отношение съставянето и предявяването на АУАН, задължението за осигуряване на преводач е относимо и за производството по Раздел IV от ЗАНН за налагане на административните наказания, понеже именно с НП се повдигат и предявяват административнонаказателните обвинения. Пренебрегването на това изискване представлява съществено процесуално нарушение, тъй като пряко засяга правото на защита. Правото на нарушителя да ползва преводач е неотменимо, като само при негово изрично и надлежно дадено съгласие може да бъде лишен от това му право. С оглед правилата за разпределяне на доказателствената тежест, административнонаказващият орган е този, който следва да докаже, че е налице изричен отказ за назначаване на преводач в хода на административнонаказателното производство, за какъвто няма данни да е налице по делото.

Липсата на преводач, който да разясни смисъла на административното обвинение на нарушителя и правата му на защита по предвидените в ЗАНН процесуални възможности са довели до абсолютно процесуално нарушение, което не може да бъде санирано нито в административно наказателното производство, най малко и във въззивното съдебно производство.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.10.2020 г., постановено по НАХД № 20269 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 8 – ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.

